

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/183/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117224433
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117224433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., štátny občan SR, o zaplatenie 1.685,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42Csp/197/2017-118 zo dňa 31.05.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie **n e d o t ý k a**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.685,61 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. Rozhodnutie súdu sa opiera o ustanovenie § 708 ods. 1, 2, § 710, § 497 Obchodného zákonníka. Bežný účet má charakter kreditného účtu, z čoho vyplýva, že jeho majiteľ disponuje finančnými prostriedkami, ktoré sa na účte nachádzajú, ale len do ich vyčerpania. Dohodou s bankou je však možné použiť účet aj ako debetný, kedy môže majiteľ čerpať prostriedky banky bez toho, aby bola uzatváraná samostatná zmluva o úvere. V zmysle uvedeného ustanovenia je potom možné určiť limit čerpania peňažných prostriedkov konkrétnemu klientovi. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca zriadil žalovanému osobný účet č. B. Je nesporné že ku dňu 04.07.2017 bol vykázaný dlh z titulu prečerpania v celkovej výške 1.685,61 eur. Žalovaný tak porušil svoje povinnosti, keď realizoval čerpanie z účtu nad povolený limit. Vzhľadom na vyššie uvedené, okresný súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čo do istiny dôvodná, a preto jej v tejto časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.685,61 eur. Okresný súd však vyhodnotil žalobu v časti sankčného úroku vo výške 28 % za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol. Podľa predloženého sadzobníka poplatkov platného od 01.08.2017 sankčná úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavovala 28 % ročne. Úroková sadzba tohto úroku však nebola dohodnutá so žalovaným priamo v zmluve. Výška úroku vyplýva iba zo sadzobníka, pričom nič nebráni žalobcovi tento sadzobník kedykoľvek meniť. Hoci v zmysle VOP je každú zmenu sadzobníka žalobca povinný zverejniť vo svojich obchodných priestoroch a na internetovej stránke najneskôr v deň účinnosti zmeny - čl. 25.4 VOP, žalovaný v skutočnosti nemá reálnu šancu zistiť, kedy a ako bola tá-ktorá sadzba úroku zmenená, a teda ani zvážiť, do akej miery

je pre neho finančne zaťažujúce čerpať finančné prostriedky nad rámec prostriedkov uložených na účte. Preto podľa názoru súdu, aj z dôvodu, že konkrétna výška úrokovej sadzby nebola dohodnutá a uvedená priamo v zmluve so žalovaným, ale len jednostranne vo vedľajšom dokumente popri zmluve - v sadzobníku, ktorý môže žalobca kedykoľvek jednostranne meniť bez akejkoľvek spolupráce s klientom, nárok žalobcovi na zmluvný úrok vo výške 28 % ročne nevznikol. Žalobcovi vznikol (zo sumy 1.685,61 eur) nárok aj na úroky z omeškania v zmysle ustanovení § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko si však žalobca v žalobnom návrhu zo dňa 02.08.2017 neuplatnil (zákonný) úrok z omeškania, súd mu viazaný rozsahom žaloby s poukazom na ustanovenie § 216 ods. 1 a 2 CSP, tento úrok z omeškania nepriznal. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko jeho neúspech je len v nepatrnej časti, a to v časti príslušenstva (príslušenstvo, t.j. zmluvný úrok vo výške 28 % ročne sa nezapočítava do pomeru úspechu vo veci samej).

3. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v rozsahu zamietnutej časti, t.j. výroku II. rozsudku. Žalobca sa nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie. Rozsudok považuje za nesprávny. Má za to, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). K nároku žalobcu na úrok 28 % ročne žalobca poukazuje na znenie § 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj bod 3.4, 3.8 a 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Sadzba úroku 28 % ročne vyplýva z VOP bod 3.12 v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, dotknuté ustanovenie bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov, poskytnutý bankou nad rámec zostatku na účte klienta. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta aj Obchodný zákonník, tak aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 18 ods. 1. Uplatnený úrok 28 % ročne nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania. Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia, bude úročený. Zmluva o účte prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať, naopak, postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Žalobca má za to, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Tiež poukazuje v tejto súvislosti na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka a ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Klient preštudovaním zmluvnej dokumentácie súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok prevzal ako dospelá osoba, plne spôsobilá na právne úkony. Poukazuje tiež na rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike, ako aj opätovne poukazuje na rozhodnutie SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15. K oprávneniu žalobcu jednostranne meniť úrokové sadzby žalobca uvádza, že v zmysle bodu 25.5 sú VOP súčasťou zmluvy o vkladovom účte. K oprávneniu banky jednostranne meniť úrokové sadzby uvádza, že v zmysle § 53 ods. 15 Občianskeho zákonníka v platnom znení sa za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i/ nepovažuje podmienka, podľa ktorej si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazal bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu, písomne informovať a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Splnenie uvedených podmienok banka zabezpečuje v bode 25.4 VOP, kde spotrebiteľovi dáva právo na vypovedanie zmluvy v popísanom

prípade. Úroková sadzba pre prípad nepovoleného debetu je určená v konštantnej výške 28 % p. a. odo dňa uzatvorenia zmluvy o bežnom účte až do zatvorenia predmetného účtu, a to vo výveske úrokových sadzieb. Na základe vyššie uvedených skutočností teda dôvod na nepriznanie úroku vo výške 28 % ročne nie je daný. Žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, teda vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania, potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.685,61 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako odvolaním nenapadnutého, sa odvolací súd nedotýka.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uviedol svoje skutkové a právne závery, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd sa s týmito závermi stotožňuje a poukazuje na ne v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP.

8. Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

9. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, odvolací súd udáva, že mu je obsah tohto rozhodnutia známy. Odvolací súd nepopiera, že časť obsahu zmluvy môže byť dohodnutá aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Podľa názoru odvolacieho súdu však, pokiaľ ide o spotrebiteľský právny vzťah, nemožno podstatné náležitosti zmluvy dohodnúť vo všeobecných obchodných podmienkach, a pokiaľ sa tak stalo, predstavuje to neprijateľnú zmluvnú praktiku, ktorá je neprípustná.

10. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá uzatvárala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

11. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že

ich neuvedenie v písomnej forme sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

12. V súdnej veci nie je sporné, že účastníci konania uzatvorili zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú s poukazom na podmienky, za akých bola zmluva uzatvorená a s poukazom na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a súd rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah má povinnosť prihliadať na neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V danom prípade ide o úverovú zmluvu uzatvorenú v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže zmluva bola uzatvorená medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ide zároveň o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch.

13. Výklad a aplikácia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon dodržanie iba niektorých z obsahových náležitostí zmluvy postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, robí z týchto náležitostí náležitosti nevyhnutné, podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí uvedených v § 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. c/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Pri akceptovanom prístupe dodávateľa k spotrebiteľovi text spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne určitý, prehľadný a logicky usporiadaný. Zásada profesionality dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Aj v spotrebiteľskej zmluve možno určiť čas jej obsahu odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Takáto aplikácia však má svoje obmedzenia.

14. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách (na rozdiel od zmlúv obchodných) majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednanie, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité, resp. ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. Ak takéto podstatné ustanovenia dodávateľ zahrnie do všeobecných obchodných podmienok, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013).

15. Pokiaľ ide o úrok 28 % ročne, ktorého sa žalobca domáha, nech ho nazýva akýmkoľvek spôsobom, svojou podstatou ide o úrok z úveru. Úprava podstatnej náležitosti zmluvy ako úrok z úveru v obchodných podmienkach, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, u spotrebiteľa vyvolala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Bez pochybností predstavuje teda neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemožno prihliadať.

16. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na úpravu § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje tzv. prekročenie, pre uvedený režim sa vyžaduje s odkazom na ust. § 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku žalobca v konaní ani netvrdil, ani nepreukázal. Rovnako je splnenie tejto podmienky logicky vylúčené tým, že uplatnený nárok spočíva v úroku z úveru a sankčných poplatkoch. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti, že úrok 28 % ročne z dlžnej sumy pri nedovolenom prečerpaní bol už právoplatnými rozsudkami viacerých súdov vyhlásený z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú zmluvnú podmienku dohodnutú v spotrebiteľskej zmluve (napr. rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 29. novembra 2013 č. k. 36C/117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015). Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný a bolo preto jeho povinnosťou zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vyplývajúcich. Je irelevantné, že žalobca zaradil dojednanie o 28 % úroku z nedovoleného prečerpania číselne pod iné ustanovenie VOP.

17. Pokiaľ potom súd prvej inštancie vo zvyšku nárok žalobcu zamietol, jeho rozsudok je vecne správny.

18. Vecnú správnosť vykazuje aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny.

19. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný. Tento však ostal v odvolacom konaní pasívny a trovy odvolacieho konania mu preukázateľne nevznikli, preto mu súd nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)